

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО ЗА РАТНЕ
ЗЛОЧИНЕ
КТО бр.7/18
22.10.2018. године
Београд
НА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
-Одељење за ратне злочине-

БЕОГРАД

На основу члана 331. став 1. и 2. у вези члана 43. став 2. тачка 5. Законика о кривичном поступку, све у вези са одредбама из члана 3. и члана 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем,

ОПТУЖНИЦУ
Против:

МИЛОША ЧАЈЕВИЋА, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

због постојања оправдане сумње да је:

За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба, који се у периоду од 1992. године до 1995. године водио на територији Републике Босне и Херцеговине (БиХ), између Војске Републике Српске и Армије БиХ, као припадник интервентног вода резервног састава полиције Брчко, у саставу Војске Републике Српске, кршећи правила садржана у члану 3.

став 1. тачка 1. под а) и ц) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године и члана 4. став 1. и став 2. под а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба (Протокол II), почев од половине маја до јула 1992. године, према муслиманским цивилима у Брчком:

1. примењивао мере застрашивања и терора

Дана 27.5.1992. године, у Брчком, најпре рањеника Дамира Бродлића довезао из логора „Лука“, у стан Миреле Бродлић, Улица Радомира Цветковића број 6, у ком су се налазили Мирела Бродлић, Семка Чалуковић, Мухамед Чалуковић, Шухрета Чалуховић, Самир Чалуковић, Горан Хасановић, Фадила Хасановић, тада мал. Ведад Хасановић, тада мал. Русмир Хасановић, сада пок. Ђиха Хасановић, да би потом све присутне постројио и пребројао, затим питао Горана Хасановића како се зове, те му је након одговора упућивао претње, говорећи му да ће га убити и чудећи се откуд му српско име, да би му потом задао ударац отвореном шаком у пределу главе, те држећи пушку у рукама, уз вику саопштио присутнима да ће их наредног јутра када дође пребројати и, уколико сви не буду у стану, да ће их побити, што је код присутних лица, а нарочито деце, изазвало страх великог интензитета, да би у наредним данима у више наврата долазио у наведени стан и присутнима уз вику упућивао претње.

2. нечовечно поступао

Неутрвљеног дана у периоду од 10.5.1992. године до 12.5.1992. године, у просторијама за испитивање притворених у логору „Лука“, Брчко, заједно с другим униформисаним лицима која су обезбеђивала наведени логор (војницима и полицајцима), наредио [REDACTED] да задаје ударе отвореном шаком брату [REDACTED], који је такође био притвореник наведеног логора, те како није био задовољан јачином међусобних удараца [REDACTED] ударио шаком у пределу лица, да би потом просуо сок по тепиху и приморао [REDACTED] да полиже тј. попије тај сок са пода, да би га потом хефт машином погодио у пределу главе и ножем му, уз вређање и претње да ће га заклати, нанео посекотину у пределу врата, да би их затим принудио да један над другим врше fellatio (уснама стимулишу полни орган-орални секс).

3. силовао

У периоду мај-јун 1992. године, [REDACTED], коју је познавао пре рата, одвео из стана који се налазио у „Еш“ насељу у Брчком, а у ком је именована боравила са својим братом, у кућу Фарука Рејзовића, у којој су боравили припадници интервентног вода, уз објашњење да им треба и да пође са њим, након чега је [REDACTED] више од двадесет дана провела у поменутој кући, коју је чистила и где је слушала наређења присутних припадника интервентног вода, и где су је готово свакодневно принуђивали на сексуалне односе, између осталих и окривљени.

- чиме је учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ.

Стога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Вишим судом у Београду-Одељење за ратне злочине, закаже и одржи главни јавни претрес, на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине.

2. Оштећене сведоке [REDACTED]

3. Сведоке [REDACTED]

5. Браниоца адвоката Александра Алексића из Београда, Улица Косовска број 37.

Да се на главном претресу као докази прочитају:

- Записник Српске станице јавне безбедности од 2.6.1992. године, Преглед личних доходака припадника Службе јавне безбедности, Извештај из КЕ за окривљеног Брчко Дистрикт БиХ, Јединица криминалистичке полиције, Јединица за истраживање ратних злочина од 10.3.2014. године, записници о испитивању сведока Тужилаштва за ратне злочине КТИ број 12/2013 за [REDACTED] [REDACTED] од 28.12.2017. године, [REDACTED] од 28.12.2017. године, [REDACTED] од 28.12.2017. године, Мирелу Бродлић од 27.12.2017. године, Мухамеда Чалуковића од 27.12.2017. године, Семку Чалуковић од 27.12.2017. године.

Образложење

Постојање оправдане сумње да је окривљени Милош Чајевић учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ у вези члана 22. КЗ СРЈ, произлази на основу резултата спроведене истраге и предложених доказа.

Постојање оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине у периоду од 1992. године до 1995. године представља опште познату чињеницу.

Оружани сукоби на територији БиХ започети су и пре проглашења независности ове Републике, и то између муслиманског, хрватског и српског народа, а посебно су интензивирани проглашењем независности 3. марта 1992. године. Из наведеног следи и да је у питању оружани сукоб који има карактер немеђународног оружаног сукоба на који се имају применити правила IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.8.1949. године и правила Допунског протокола II уз Женевске конвенције од 12.8.1949. године о заштити жртава немеђународних сукоба.

Интервентни вод формиран је на подручју Брчког, почетком маја месеца 1992. године и то углавном од припадника резервног састава полиције. Командант вода био је Перо Зарић. Припадници вода били су смештени у напуштеној кући Фарука Рејзовића, која се налази одмах поред станице у којој је било седиште Службе јавне безбедности. Припадници вода, између осталих, били су Милош Чајевић, Ранко Чешић, Дубравко Чешић, Горан Јелисић, Зоран Јовић, Стево Кнежевић, Ненад Херман, Александар Лајић. Наведено се утврђује сагласним исказима сведока Зорана Јовића, Стеве Кнежевића Ненада Хермана, Александра Лајића. Ове чињенице окривљени није спорио у својој одбрани.

Чињеница да је окривљени био члан Интервентног вода утврђује се и на основу документа „Преглед личних доходака припадника Службе јавне безбедности“ и то за период мај-јун 1992. године, из ког се види да је окривљени примао лични доходак од Службе јавне безбедности у наведеном периоду.

Окривљени је негирао извршење кривичних дела која су му стављена на терет. Није спорио чињеницу да је у периоду мај-јул 1992. године био у Брчком и то као члан Интервентног вода при Служби јавне безбедности Брчко, што потврђују и горе наведени. Такође, није спорио да је у просторијама у којима су боравили припадници Интервентног вода била и девојка његових година, која је водила рачуна о тим просторијама. Сматрамо да је његова одбрана усмерена ка избегавању кривице.

Кривично дело описано у тачки 1:

Дана 27.5.1992. године, у Брчком, најпре рањеника Дамира Бродлића довео из логора „Лука“, у стан Миреле Бродлић, Улица Радомира Цветковића број 6, у ком су се налазили Мирела Бродлић, Семка Чалуковић, Мухамед Чалуковић, Шухрета Чалуховић, Самир Чалуковић, Горан Хасановић, Фадила Хасановић, тада мал. Ведад Хасановић, тада мал. Русмир Хасановић, сада пок. Ђиха Хасановић, да би потом све присутне постројио и пребројао, затим питао Горана Хасановића како се зове, те му је након одговора упућивао претње, говорећи му да ће га убити и чудећи се откуд му српско име, да би му потом задао ударац отвореном шаком у пределу главе, те држећи пушку у рукама, уз вику саопштио присутнима да ће их наредног јутра када дође пребројати и, уколико сви не буду у стану, да ће их побити, што је код присутних лица, а нарочито деце, изазвало страх великог интензитета, да би у наредним данима у више наврата долазио у наведени стан и присутнима уз вику упућивао претње.

Окривљени је у својој одбрани негирао да се догађај одиграо на начин како то описују сведоци.

Сведок оштећени Мухамед Чалуковић наводи да је окривљеног знао и пре рата из виђења, да је окривљени радио у ветеринарској станици у коју је он повремено носио месо на преглед, сведок Мирела Бродлић наводи да је знала окривљеног из виђења, да је био помало чудан и ни са ким се није дружио, да је имао добермане. Сведоци Мухамед Чалуковић, Семка Чалуковић и Мирела Бродлић детаљно и сагласно описују на који

начин се окривљени опходио према њима и осталим присутним лицима, да је носио оружје, претио им да ће их побити и да је предузео друге радње ближе описане у диспозитиву оптужнице.

Кривично дело описано у тачки 2:

Неутрвљеног дана у периоду од 10.5.1992. године до 12.5.1992. године, у просторијама за испитивање притворених у логору „Лука“, Брчко, заједно с другим униформисаним лицима која су обезбеђивала наведени логор (војницима и полицајцима), наредио [REDACTED] да задаје ударце отвореном шаком брату [REDACTED], који је такође био притвореник наведеног логора, те како није био задовољан јачином међусобних удараца [REDACTED] ударио шаком у пределу лица, да би потом просуо сок по тепиху и приморао [REDACTED] да полиже тј. попије тај сок са пода, да би га потом хефт машином погодио у пределу главе и ножем му, уз вређање и претње да ће га заклати, нанео посекотину у пределу врата, да би их затим принудио да један над другим врше fellatio (уснама стимулишу полни орган-орални секс).

Окривљени у својој одбрани наводи негира да се догађај одиграо на начин како то описују сведоци оштећени [REDACTED]. Наводи да му је тај догађај у потпуности непознат и да свакако није ни присуствовао истом.

Сведоци оштећени [REDACTED] наводе да Милоша Чајевића знају из виђења, обзиром да је пре рата живео у Брчком. [REDACTED] објашњава и да је радио са оцем Милоша Чејевића, [REDACTED], али да је то тек касније сазнао. [REDACTED] детаљно и сагласно описују догађај, наводе да им је, иако је било присутно више униформисаних лица, управо Милош Чајевић наредио да један другоме задају ударце, да је [REDACTED] ударио шаком у пределу лица, да је потом просуо сок по тепиху и приморао [REDACTED] да полиже тај сок са пода, да би га потом хефт машином погодио у пределу главе и ножем му, уз вређање и претње да ће га заклати, нанео посекотину у пределу врата, да би их затим принудио да један другом уснама стимулишу полни орган.

Кривично дело описано у тачки 3:

У периоду мај-јун 1992. године, [REDACTED] [REDACTED], коју је познавао пре рата, одвео из стана који се налазио у „Еш“ насељу у Брчком,

а у ком је именована боравила са својим братом, у кућу Фарука Рејзовића, у којој су боравили припадници интервентног вода, уз објашњење да им треба и да пође са њим, након чега је [REDACTED] више од двадесет дана провела у поменутој кући, коју је чистила и где је слушала наређења присутних припадника интервентног вода, и где су је готово свакодневно принуђивали на сексуалне односе, између осталих и окривљени.

Окривљени је у својој одбрани негирао да познаје [REDACTED], као и то да ју је управо он пребацио из Брезовог поља у Брчко. Такође, окривљени је негирао да је имао сексуалне односе са оштећеном и навео да му није познато да ли је неко од припадника Интервентног вода имао односе са оштећеном.

Сведок оштећена [REDACTED] наводи да је познавала окривљеног пре рата, да је он Брчак и да су се дружили. Оштећена објашњава да ју је најпре, уз њену сагласност, окривљени пребацио из Брезовог поља до Брчког и то до стана у ком се налазио њен брат, да је она са братом боравила пар дана у стану, а онда је окривљени дошао по њу и рекао јој да пође са њим, да им треба, да ју је одвео у кућу где је био смештен интервентни вод и да је она у тој кући провела двадесетак дана, да је кућу чистила и одржавала, као и да била принуђена на обљубу од стране више припадника интервентног вода, између осталих и од стране окривљеног. Сведок оштећена објашњава да није силом принуђена на обљубу, нити су јој припадници интервентног вода непосредно упућивали претње на живот или тело, али објашњава да су били наоружани, да није имала избора, да су јој практично наређивали да крене са њима на спрат, да се плашила како за свој живот, тако и за живот свога брата који је у то време боравио у Брчком, у стану чија је адреса била позната припадницима интервентног вода.

Оштећени Мирела Бродлић Семка Чалуковић Мухамед Чалуковић, [REDACTED], су пре почетка оружаних сукоба живели у Брчком. У питању је цивилно становништво које није учествовало у ратним дејствима.

Окривљени је био свестан свих радњи које је предузео приликом извршења кривичног дела, које радње је и хтео, при чему је био свестан и да је његово дело забрањено.

Поступање окривљеног је у супротности са међународним прописима. Одредбом члана 3. став 1. тачка а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, прописано је да је у случају

оружаног сукоба који нема карактер оружаног суоба, забрањено према лицима која не учествују у непријатељствима предузимати поступке којима се наносе повреде живота и телесног интегритета, као и повреде личног достојанства, нарочито увредљиви и понижавајући поступци, а одредбом члана 4. Протокола II, који се такође односи на заштиту жртава немеђународних оружаних сукоба, у ставу 2. такође је забрањено вршити насиље над животом, здрављем, физичким или менталним благостањем. С

На основу изнетог сматрамо да постоји оправдана сумња да је окривљени Милош Чајевић учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ, те предлагемо да га Суд за исто огласи кривим, осуди на казну по закону и обавезе га на плаћање трошкова кривичног поступка.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА
РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

Милољуб Виторовић

